

[Carsten Raft.]

gang, fordi en ganske nødvendig forudsætning ikke er tilstede.

Men hvad der for mig er det kedeligste ved det hele, er, at det er en underminering af den værnevillje, som loven kalder på. De forskellige foranstaltninger, der skal sættes i gang, kalder på værnevilljen hos befolkningen, men denne værnevillje bliver ødelagt ved den ligegyldighed, hvormed de øverste myndigheder varetager disse ting. Jeg tænker f. eks. på hjemmeværnet, som der faktisk var skabt et godt grundlag for. Her har den sendrægtige måde at tage tingene på, dette, at man i lange, lange tider ikke har fået udnævnt en chef for det hele, gjort, at det efterhånden er smuldreret hen, for når landets ansvarlige regering tager sådan på det, kan man ikke forlange, at de civile mennesker, hvis frivillige kræfter påkaldes, skal være villige til at sætte ind. Jeg håber ikke, der er sket noget forkert i så henseende. Den højtærede minister forudsætter jo en overordentlig stor frivillig indsats, store organisationer rundt omkring med en kolossal indsats af civil, frivillig arbejdskraft, og det stemmer humøret lidt ned hos disse mennesker, når de ser, at man vedtager en lov og så lader det hele ligge stille i 8 måneder, fordi en formalitet, der kunne og burde være ordnet samme dag, ikke er ordnet.

Nu ved jeg ikke, hvem jeg skal henvende mig til, for det er finansministeren, der forelægger lovforslaget, men det kunne jo være, at den højtærede indenrigsminister skulle have puffet på. Jeg beder den, der har ansvaret for dette, her fra denne talerstol forklare, hvordan det er gået til.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker for den tilslutning, der fra begge sider er blevet ydet lovforslaget. Sådan opfattede jeg det, selvom det ærede medlem hr. Carsten Raft ligesom førte den skarpe tone fra gårdsdagens forhandlinger videre til forhandlingerne i dag. De er nu engang overstået på den fredelige vis, som vi oplevede sent i nat.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Carsten Raft, at jeg såmænd godt kan forstå de synspunkter, det ærede medlem gjorde gældende; det her har været lovlig længe, men forholdet er nu engang det, at en normeringslov som denne må samstemmes med normeringslove og bestemmelser af tilsvarende karakter for andre områder, og der har været en række forhandlinger at føre internt og imellem de forskellige interesserede parter, og alt dette gjorde, at vi

stod overfor en afgørelse, da sommersamlingen blev afholdt, og spørgsmålet var da, om vi skulle forelægge et normeringslovforslag, som ikke var grundigt forhandlet med de parter, der var virkelig interesseret i det — og her tænker jeg bl. a. på krigsministeriets interesse i de normeringsbestemmelser, der her blev fastlagt —, eller vi skulle tage os tid og forelægge det ekstraordinært — jeg går ud fra, at det ærede medlem er klar over, at det er ekstraordinært — som et af de første forslag, der overhovedet blev forelagt i den nye samling. Vi valgte det saglige standpunkt.

Jeg kan forstå, at det ærede medlem beklager, at det har været længe, og jeg skal ikke indgå i nogen diskussion med det ærede medlem om det synspunkt, for vi kan være fuldstændig enige om, at når et sådant lovforslag vedtages, bør loven kunne føres ud i livet så hurtigt som muligt. Jeg mener, at den fremgangsmåde, der er valgt, vil betyde, at den hurtigt kan føres ud i livet. Jeg er uenig med det ærede medlem, når han mener, at der kan være tale om en undergravning af værnevilljen. Jeg tror ikke, at det ærede medlems stærke ord passer rigtigt i denne sammenhæng. Jeg skal for mit vedkommende nøjes med at tage de betragtninger, som det ærede medlem hr. Carsten Raft gjorde gældende, til efterretning.

Der er såmænd ikke grund til at overfalde indenrigsministeren på det punkt. Jeg kan ligeså godt tage de klø, som det ærede medlem med så rund hånd vil uddele. En af os skal have dem, og indenrigsministeren og jeg kan jo bagefter dele dem, som vi er venner til. Men lad mig tage dem på mine skuldre, og så vil jeg håbe, at rigsdagen vil gøre os den tjeneste at føre normeringslovforslaget igennem så hurtigt som muligt.

Carsten Raft: Jeg tror, at den højtærede finansminister kan være ganske rolig — vort parti vil også i fremtiden være med til en saglig og rolig forhandlingsform, men efter det, der skete igår, har vort parti ikke nogen særlig grund til at vise nogen fredelig indstilling. Nu var det svært at finde ud af, hvad der skete igår, men hvis den højtærede finansminister undersøger det, vil han se, at det just ikke var os, der bar ministeriet igennem, så den ophidsede tone, som den højtærede minister omtalte jeg havde talt i, behøver vi i og for sig ikke at stemme ned, som situationen udviklede sig.

Jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister rent sagligt om dette spørgsmål, at det, der er det interessante, er, at ram-